Z-85
663

[illegible]

26

2055

603

1874
Z-85

ՆԵՐԲՈՂԱԿԱՆ

ՆՈՒԱԳԵՐԳՈՒԹԻՒՆՔ

Յօրինեալք ՚ի Սրբազան Յովհաննէս Արհիեպիսկոպոսէ Սե-
բաստացւոյ՝ յԼուսաւորչաշաւիղ Առաջնորդէ Ածապահ
Սեբաստիոյ Քաղաքի.

՚Ի Հայրապետութեան Տ. Ն. ԵՓՐԵՄԻ Ընտիր
Սրբազնակատար Կաթողիկոսի ամ Հայոց՝ Նշանաւորի
Ասպետի Ս. Աննայի և Ս. Աղէքսանդրի Նևս-
կեայ Ա. Աստիճանաց Կայսերական Ռուսաց.

5262

Հրամանաւ Տեառն ՆԵՐՍԻՍԻ Աշտարակեցւոյ Սրբազան
Արքեպիսկոպոսի և Կայսերապատիւ Լուսաւորագործ Ա-
ռաջնորդի ամ Հայոց որ ՚ի Վիրս Նշանաւորի Ասպե-
տի Սրբուհւոյն Աննայի Բ. Աստիճանի.

ՄԱՅՐ ԱԹՈՌ
ԳՐԱԴԱՐԱՆ
Ս. ԷՋՄԻԱԾԻՆ

Տպագրեալ [illegible] Հեղինակին.

1825. ՚Ի ՏՓԽԻՍ. ՌՄՀԴ.

՚Ի Տպարանի Դպրոցի Հայոց ընծայեցելոյ յԱզ-
նուական Գէորգայ Երեմեան Արծրունւոյ.

Համառօտ ներբող՝ ՚ի Սուրբ ԷՋՄԻԱԾԻՆ. յօրինեալ՚ն Յօհաննէս վարդապետէ Սեբաստացւոյ։

Ա.

ՅԱՐԿ անճառելի՝ երկնահանգէտ՝ տէրուն եան.
բոցանիւթից՝ լուսածաւալ՝ ձեմա րան.
յոր հաճեցաւ՝ բնակմամբ՝ տէր ար քայն.
անանջրպետ՝ ՚ի քեզ կալ մինչ՝ յաւի տեան։
Ոսկի խարիսխ՝ և անշարժ վէմ՝ հաստա տուն.
սիւն լուսեղէն՝ Թակաղ ամպեայ՝ փաղփա ղուն.
խորան շողեն՝ աԹոռ հրեղէն՝ գերա բուն.
զքեզ ետես՝ և մեզ յայտնեաց՝ լուսա տուն։
Հովիւն հօտից՝ էջ ՚ի յերկնից՝ որոտ մամբ.
բաղխեաց զանդունդս՝ ոսկի մրճով՝ և ու ռամբ.
և հալածեաց՝ զգունդս դիւաց՝ վտար մամբ.
զձեզ ՚ի լուսոյ՝ եցոյց չքնաղ՝ նկար մամբ։
Անզուգական՝ աղխիւ կերպիւ՝ ծանու ցար.
ահեղատես՝ վայելչատիպ՝ կառու ցար.
յաղօտ ժամու՝ գերքան զարփին՝ փայլե ցար.
ազգիս մերոյ՝ նպաստաւոր՝ յատկա ցար։
Նորանշոյլ՝ լուսացնծուղ՝ կայա րան.
և երկնաձիր՝ պարգև տանս՝ արամ եան.
ջրոյն կենաց՝ վտակ շնորհաց՝ հրաշա գան.
ուխ կենսատուր՝ ծարաւելոյս՝ բնու Թեան։
Նստեալ փեսայն՝ ՚ի ծոց հարսինդ՝ ձայն ածէ.
զազգս մարդկան՝ գալ ՚ի սէր իւր՝ հրաւի րէ.
զկոչս նոցին՝ ձգեալ առ ինքն՝ սեւե ռէ.
որովք զքեզ՝ փառօք պճնեալ՝ պսա կէ։
Էին հանուրց՝ իջման տեղի՝ ցանկա լի.
մանկանց քոյին՝ դաստիարակ՝ պանծա լի.
կաԹ և մեղր՝ շնորհաց ՚ի քեզ՝ միշտ բղ խի.

տու 'ի սնունդ՝ ծննդոց քո տուրք՝ յորդան դի։
Սափոր ոսկէ՝ մանանային՝ զետեղ ման.
և տապանակ՝ կտակարանաց՝ սրբու թեան.
աշտանակ սուրբ՝ և գաւազան՝ զօրու թեան.
բանաւորացս՝ արփիափիւռ՝ յենա բան։
Պերճապայծառ՝ Կաթուղիկէ՝ զքև փառ իմք.
'ի քէն ազդեալ՝ զուղիղ հաւատս՝ դաւան իմք.
աղերս Հայոց՝ յատուկ պարծանք՝ զքեզ ուն իմք.
'ի սիրոյ քո՝ օտարանալ՝ զարհուր իմք։
Երկինք շքեղ՝ յերկրի զքեզ՝ տեսան ենք.
մայր գերապանծ՝ և խնամարկու՝ ճանաչ ենք.
շնորհաց աթոռ՝ Էջմիածին՝ յորջորջ ենք.
'ի տես քոյին՝ տարփմամբ ոգւոյ՝ փափաք ենք։
Տառապալիր՝ ազգս է 'ի քեզ՝ ապաս տան.
որդ մի՛ թաղուր՝ ողորմելի՝ անպի տան.
զարթի՛ շարժեա՛՝ զգթութիւնն՝ Բենա կան.
պահել զմեզ՝ 'ի յարկածից՝ անսա սան։

Նորին նուիրեալ առ ԵՓՐԵՄ Սրբազան կաթուղիկոսն․ որ․
'ի սուրբ Աթոռն ԷՋՄԻԱԾԻՆ։

Բ

Ե՛ս վեհափառեմ՝ Հայրդ հասարա	կաց․
մատչիմ յօրինել՝ բան դրուատա	նաց․
թէ և տարադէպ՝ քոյդ մաքուր կա	մաց․
բայց ընկալ լուսոյս՝ յանքատին	մտաց։
Ուարդոն զօրութեան՝ զքեզ ընկա	լաք․
յատուկ յենարան՝ Աստուածուստ	առաք․
և ծաղկավիթիթ՝ պտղալից տե	սաք․
ուստի գոհութիւնս՝ վերառաքե	ցաք։
Երկնաձիր ընծայ՝ բանիցս Ադամ	եան․
օղերձեալ տուեալ՝ Տէրդ Աստուածա	ղան․
սրբոյ Աթոռոյս՝ յեդեման	նման․
փեսայ յատկացար՝ կարի ժրա	ջան։
փոխան Յիսուսի՝ կացուցար առ	գլխ․
ուշիմ կառավար՝ խղճալի ազ	գլու․
Երեր սփոփիչ՝ դառն ամանա	կլիս։
ազդ մի դրեր՝ զքեզ վշտա	լէս։
Րենական շնորհօք՝ ուռոգեալ ըղ	ցար․
զչքնաղ ծաղկունս՝ մանկունս ատա	ցար․
քաղցրիկ լուծ փրկչին՝ 'ի յուս քո տա	բար․
սուրբ Լուսաւորչին՝ գահակից դը	տար։
Եւ՛ թէ նշմարեմք՝ ընդ ծագս աշխար	հաց․
հայեւ զտանեմք՝ ըստ քեզ վեհա	զանց․
զի զազգ մեր փծուն՝ յաւէտ գերա	պանծ․
'ի յանձին ցուցեր՝ յաչս օտար ազ	գաց։
Մեծարգոյ ազնիւ՝ քեւ հանդիսա	նամք․
հոյլիւք ընդ հօտից՝ առաւել պան	ծամք․
քոյ հովուապետիդ՝ ձիրիւք զարդա	նամք․
սուրբ օրհնութեամբ քո՝ յաւէժ ձոխա	նամք։

Երգել որպէս․ Եկեալ մարիամ մագդաղենացին․ և այլն։

Եւ տաղ յորդորակ՝ ըստ կամաց երգողին։

Վեհապետիս՝ մեր Սրբա զան·
անզուգական՝ սուրբ տեսու Թեան։
Եկայք լինել՝ ազգ Հայկազ եան·
փութացարուք՝ երուք առ ժան,
Հեզահրաման՝ համեղա բան·
է բարեսիրտ՝ յամենես եան։
Մշնոհաշարժ՝ համեստա կաց·
առ երկիւղած՝ քաղցրահայ եաց։
Պարզ օրինակ՝ առաքին եաց·
առիթ բարեաց՝ և պարծա նաց։
Եւ առ քինքն՝ յանցաւո րաց·
ներող գթած՝ և ողոր մած։
Տենա հոշեմք՝ հայր ազգա տէր·
յոգնաբուն ամս՝ կեցցէ տէր մեր։
Նորէր դրոշէն՝ սեբաստի ոյ·
'ի Յովհաննէ՝ եռանդ հոգւ ոյ։

Ողբէն Ներբող առ Սուրբ Աթոռն Երուսաղէմ·

Գ.

Ո՛ր քեզ ո՛վ սաղիմ՝ քաղաք անձկա   լի·
մատչիմ ընծայել՝ զբան ներբո   ղի·
Թէ և ապիկար՝ տգէտ լղձա   լի·
ընդ լուսմայս այրւոյն՝ լցի հաճե   լի:
Ուետնածորան վայր՝ հովիտ շուշա   նաց·
պարտէզ ծաղկալի՝ և դաշտ ողկու   զաց·
պատշաճ պայմանետղ՝ էին պատգա   մաց·
և աստուածուսոյց՝ ընտիր պաշտա   մանց:
Սուրբ Երրորդութիւնն՝ զքեզ ընտր   եաց·
առաջի աչաց՝ իւրոյ հաստատ   եաց·
Նախախնամական՝ ձիրս պարգե   ւաց·
՚ի քեզ զեռեղեաց՝ ՚ի մեզ ծաւալ   եաց:
Ո՛վ թէ զիա՛րդ հայր՝ ձայնիւ փեռեկ   եաց·
զհաստատութեան՝ կոնիթարդն ե   բաց·
զորդին եակեց՝ ինքեան վկայ   եաց·
և զքեզ փառօք՝ շքեղազարդ   եաց:
Իւնծեալ զառածեալ՝ ազգիս մարդկայ   ին·
էջ ՚ի փրկութիւն՝ միածին որդ   ին·
ծնաւ և մնաւ՝ շրջեցաւ վայր   ին·
օթարան յարմար՝ գտար դու նմ   ին:
Բակերտն այն բարի՝ կախեալ ՚ի խաչ   ին·
տուողեաց արեամբն՝ զհողս քո փարել   ին·
մեռաւ թաղեցաւ՝ ՚ի գերեզման   ին·
զոր ասպնջական՝ ցուցար մեր է   ին:
Բղխեալն ՚ի հօրէ՝ հոգին հրաշ   ան·
էջ ՚ի յորդանան՝ և ՚ի վերնա   տան·
ուղերձիւք ելեց՝ զքեզ բևռա   ցան·

քէ զեղաւ 'ի մեզ՝ և յաշխարհ հա մայն.
Ներ երկնի տեսաք՝ զքեզ չքնաղ եր կին.
և փայլեցաք՝ բիւր բարիս ան գին.
յորդաշեղուն ձիր՝ մեղեր և կա թին.
հատուր օրէնս՝ և գանձ նոր և հին:
Սխրալի ազնիւ՝ աթոռ Յիսուս եան.
հաւատացելոց՝ ապաւէն պաշտ պան.
Նսեմ կեդարու՝ գնտոյս երկրա կան.
չնաշխարհիկ ես՝ պերճափայլ խո րան:
Անճառապարգև՝ պճնազարդ կա յան.
քեզ ազգք և ազինք՝ եռանդեամբ ցան կան.
արդ զի կայցեն՝ յաւէժ անսա սան.
կրից հողեկան՝ ախտից մարմնա կան:
Պամպարածածանչ՝ լուսափիւռ փայ լաց.
Աստուծոյն մերոյ՝ տանակիս Տեղ եաց.
արժան է տալ մեզ՝ համբոյր յարգա նաց.
յորմէ ստանալ՝ բարութիւնս ան նոց:
Ինձ զի է յայսմիկ՝ պատուազիլ բա նից.
մինչ ունիս քարոզ՝ Զուարթունն երկ նից.
եկայք և տեսէք՝ զտեղ հովուին հօ տից.
մատի՛ք 'ի սպաս՝ սրբին պետոյ լից:
Մեծ է մեզ ունիլ՝ զքեզ ապաս տան.
խրախուսեամ զՅիսուս՝ արքայից ար քայն.
Նպաստ հասանել՝ ազգիս Արամ եան.
վերածել զմեզ՝ 'ի կեանս անվախ ճան.

Նորին՝ դրուատ ստորագրական. և մաղթանք առ Վանս Սր-
բոյ Նշանի՝ որ 'ի Սեբաստիա քաղաքի։

Դ.

ՅԱՐՄԱՐԱՏԻՊ՝ գեղեցկադիր՝ կառու   ցար.
յարկ և բնակ՝ հանուրց փրկչին՝ կացու   ցար.
'ի Սեբաստիա՝ որպէս զարփի՝ փայլե   ցար.
ազգիս Հայոց՝ պատսպարան՝ յայտնե   ցար։
Օժտատուն մեր՝ զարթոյց զկամս՝ ծառայ   ին.
սուրբ յոհաննէս՝ սենեքարիմ՝ արքայ   ին.
'ի ձեռն որոյ՝ հաստեաց յերկիր՝ զքեզ եր   կին.
հզօր ամրոց՝ ընդդէմ զօրաց՝ բանսարկու   ին։
Հրաշակառոյց՝ զարմանագործ՝ զքեզ հիմն   եաց.
'ի բլրակի՝ փայլելապէս՝ զտեղ   եաց.
'ի մէջ վճիտ՝ ականակիտ՝ աղբե   րաց.
և մարգաւէտ՝ չքնաղ վայրի՝ գերա   պանծ։
Ահեղաքանչ՝ չքեղ տաճար՝ զքեզ կանգ   նեաց.
քառանկիւնի՝ խաչանման՝ յօրի   նեաց.
և 'ի վերայ՝ կաթուղիկէ՝ հաստատ   եաց.
և խաչ 'ի գլուխ՝ եդեալ փառօք՝ պսակ   եաց։
Նշան խաչին՝ զփայտն կենաց՝ տէրուն   եան.
բերեալ հանգոյց՝ 'ի ծոց քոյին՝ հրաշա   զան.
յորոյ անուն՝ զքեզ յորջորջեաց՝ սուրբ   նշան.
եցոյց զքեզ՝ նմին պատշաճ՝ կայա   րան։
Նման մեծի՝ եդենական՝ դրախտ   ին.
'ի քէն ծնցէ՝ հոգւոյ շնորհաց՝ քաղցրա   գին.
յորմէ զմայլին՝ մանկունքդ յոգի՝ 'ի մար   մին.
ուստի օրհնեն՝ զքեզ ընդ քոյդ՝ միեայ   ին։
Էին լուսոյ՝ ոսկեձոյլ՝ աշտա   նակ.
բուրվառ ազնիւ՝ և պատգամաց՝ ոճ տախ   տակ.

մանանայեն՝ սափոր՝ նաւ՝ տապա նակ.
զեղցես 'ի մեզ՝ զանձրեւ ձիր քո՝ միշտ յա րակ.
Ախրագործին՝ զուարճալի՝ ծաղկա րան.
լուսազարմից՝ ցանկալի և՝ ձեմա րան.
ազգի մարդկան՝ օժանդակ և՝ յենա րան.
և յարկածից՝ այնոց չարաց՝ փրկա րան.
Պիր քո ահեղ՝ ունջ քո շքեղ՝ տեսան եմք.
օդ քո առողջ՝ և ջուր համեղ՝ վայել եմք.
Երկարակեաց՝ առնելդ զմարդ՝ յուսով եմք.
վասն այն սիրով՝ զժխորմունս՝ ընդ գրկ եմք.
Լեց էին՝ սուրբ տաղաւար՝ ճանա չես.
'ի մէջ միջոց՝ երփնափայլ վարդ՝ փաղփա ղես.
պսակ պճնեալ՝ դնես 'ի գլուխ՝ վիճա կես.
զերթ պատմուճան՝ ծաղկեայ զմեօք՝ արկա նես.
Տենչմամբ ոգւոյ՝ 'ի սուրբ խորանդ՝ առդի մեմք.
և ըստ ամլոյն՝ կողկողանօք՝ հառա չեմք.
ունականալ՝ 'ի բարի գործս՝ միշտ հայ ցեմք.
զի առանց քո՝ նպաստելոյդ՝ ոչ կա րեմք.
Սուրբ սեղանոյդ՝ կացեալ հանդէպ՝ երբ ապշ եմք.
զարտօսր յաչաց՝ յորդախաղաց՝ անձրև եմք.
և քաղցրութիւն՝ սրտի 'ի մեզ՝ գտան եմք.
որով զերկինս՝ ժառանգութիւն՝ գրաւ եմք.
Եւ թէ 'ի մեզ՝ չարիս մեղաց՝ իման ամք.
շնորհօք քոյին՝ զղջմամբ սրտի՝ վշտան ամք.
անշուշտ մնալոյ՝ փեսային քոյ՝ հաճատ ամք.
դիմել տգեղ՝ դառնալ շքեղ՝ քեզ յուս ամք.
Բազմահարուած՝ յաղքիւս անկեալ՝ մինչ դն իմք.
սամարացւոյն՝ գրաստու խաչիւն՝ վերած իմք.
և 'ի պանդոկ՝ եկեղեցւոյ՝ դարման իմք.
ուստի խաչիւ՝ եկեղեցեաւդ՝ միշտ փառ իմք.
Աստուածածնակ՝ արփիացայտ՝ սուրբ տա ճար.
զոր ձրիւք սուրբ՝ Երրորդութեան՝ ուռճա ցար.

4419

պատշաճ հայցուածս՝ ընձեռել մեզ՝ յատկա ցար։
և աշխարհի՝ հրաշաշնորհ՝ ծանու ցար։
Սրբազնասուրբդ՝ Բնակիր՝ վեհ ըն տիր։
զապաւինեալ՝ բոտին սատարքս՝ սատա ցիր։
և փոխան մեր՝ ընդ բելիար՝ դու մար տիր։
'ի չար ըղձից՝ փրկել զմեզ՝ փութա ցիր։
Տէր քաղցր՝ ողկոյզ 'ի ծոց այգւոյդ՝ բողբո ջեալ։
բայց յաղուեսուց՝ անզեղծ պահել՝ փափա քեալ։
քաջ հովուէն հօտք՝ ներ փարախիդ՝ գումա րեալ։
չար գազանաց՝ փրկիլ ժանեաց՝ պաղա տեալ։
'Ի քեզ ընկալ՝ զենլեքոր՝ խաղա ղիս։
և կարկառեա՝ ձեռն շնորհացդ՝ յորդա լիս։
զօրացո զիս՝ յասպարիզի՝ հանգի սիս։
զի մի՛ գտցի՝ խոցուած մեղաց՝ լինչ ա տիս։
Ո՜ գթառատ՝ խնամակալու՝ յետնե լոյս։
որ դեգերիմ՝ իբր զգերի՝ դրան քոյս։
վերջք մեղաց՝ լցեալ վա՜յ տամ՝ իմ հո գւոյս։
ժամէ գթալ՝ և այց առնել՝ եղկե լւոյս։
Երշտեմարան՝ անգին գանձուց՝ անմա հին։
գեղգեղափայլ՝ սքօղեալ հարսն՝ փեսայ ին։
երկրպագուհացս՝ տուր զօրութիւն՝ 'ի մար տին։
յաղթել չարին՝ պերճ գազանին՝ բանսարկո ւին։

Նորին՝ ի սակս աւետեաց և յղութեան Սուրբ Կուսին Մարիամու Աստուածածնին։

Ե

ՅԵՐԿՆԻՑ իջեալ՝ զուարթնոյն վա   ռօք.
առ մարիամ՝ մեծ պատգա   մօք.
ուրախ լեր կոյս՝ լի շնոր   հօք.
բերկրեաց հոգւով՝ ցնծամ մի   տօք։
Յեսցս զքեզ՝ միայն ընտր   եաց.
յարկ և բնակ՝ իւր յօրին   եաց.
լինել ինքեան՝ մայր գերա   պանծ.
զոր վեհագոյն՝ փառօք պատու   եաց։
Ահա յղասցիս՝ ծնցիս որ   դի.
յիսուս փրկիչ՝ անուանես   ցի.
Նա սուրբ էակ է՝ և մեծ լի   ցի.
բարձրելոյն է՝ բնութեամբ որ   դի։
Ասամ սուրբ կոյս՝ դու հրեշտակ   ին.
և մի՛ յամեր՝ զպատասխան   ին.
զի կաշկանդեալ՝ ազգ մարդկայ   ին.
բանիւ քոյին՝ արձակեց   ին։
Ով քեւ տայ փառս՝ անճառ շնոր   հաց.
և զհաւատս՝ հիմնուրց ազ   գաց.
աւարտ աղետից՝ և կարգ կե   նաց.
և փրկութիւն՝ տիեզե   րաց։
Ընդ յօժարել՝ սրբոյ կուս   ին.
հաւանութիւն՝ տալ հրեշտակ   ին.
ահաւասիկ կամ՝ տեառն աղախ   ին.
ըստ բանի քում՝ ինձ եղից   ին։
Իսկոյն էջ բանն՝ յարգանդ նոր   ին.
եառ զբնութիւնն՝ ադամայ   ին.

Եւ յղացաւ՝ ամբողջա   պէտ.
միահօրմամբ՝ մարդն ընդ բան   ին:
Զի զորդին իւր՝ Հայր առաք   եաց.
Եւ սուրբ Հոգին՝ զայն նկար   եաց.
'Ի յարենէ՝ կուսին առ   եալ.
գեղեցկապէս՝ կազմակերպ   եաց:
Ուստի ստոյգ՝ Աստուած է   մարդ.
խոստովանիմք՝ անշփոթ   արդ.
ոչ այլայլեալ՝ ոչ փոխո   եալ.
այլ մի և նոյն՝ տէր մարմնաց   եալ:

Երգէ. օրհնեա՝ այսօր տօն է ծննդեան. աւետիս. և այլն":

Յաւելուած:

Հովուարեալ՝ պալատ ան   ձառ.
Աստուածային՝ փառաց տա   ձար:
Դուռ անձնաւոր՝ մէ օթե   ւան.
Եւ լայնաձիգ՝ կայս ձեմա   րան:
Բանին վայել՝ բնակա   րան.
մաքուր սենեակ՝ վերնին ծագ   ման:
Ամուր առագաստ՝ մեծ խորհրդ   եան.
Տեառն Յիսուսի՝ մարդեղու   թեան:

Նորին՝ գանգատ զանձնէն՝ առ Փրկիչն Յիսուս և հայց- ուած առ 'ի օգնել։

Օ

ՅԱՅՍՄԻԿ վայրկենիս՝ ես պատրեալ գը   տայ։
ընդ կամս չարին՝ կամաւ մըտե   ցայ։
'ի զանազան մեղս՝ գերիս սահե   ցայ։
աղաւտից գերեաց՝ ե՛կ զիս ազատ   եա։
Որսողին հաղբս՝ թեքեալ անկեալ   եմ։
խոցոտածոց վիրացս՝ բուժիչ որոն   եմ։
և միայն զքեզ՝ գտանել կար   եմ։
ե՛կ ապաքինեա՛ զի ծառայ քո   եմ։
Հողմոց կենցաղոյս՝ նաւ՛ակս տատա   նի։
կոհակօք չարին՝ անձն իմ միշտ ծը   փի։
ընկղմեալ 'ի խոր՝ կայ 'ի վտան   գի։
զերծո՛ զիս յալեացս՝ նաւ՛ապետ բա   րի։
Ընկեալ եմ 'ի սով՝ 'ի քաղցէ յըստակ   իմ։
չունելով զիմաստ՝ վարժչերդ կարօտ   իմ։
խանդթախաթ սիրով՝ մեծիդ պաղատ   իմ։
տո՛ւր ինձ զշնորհդ՝ յորում փափաք   իմ։
Նմա՛ն այնց ծառոց՝ որք են 'ի դրախ   տի։
'ի հողմոց հարեալ՝ անձն իմ տարբե   րի։
կործանիլ մերձեալ՝ 'ի կամս չա   րի։
հա՛ս ինձ 'ի թիկունս՝ քոյոյ ծառայ   ի։
Նարդոսի փոխան՝ հոտոյն անձկա   լի։
հոտ մեղաց բուրէ՝ յինէն նողկա   լի։
թշնամւոյն առնէ՝ զիս ծանակե   լի։
հա՛ս ինձ յօգնութիւն՝ արա՛ ցանկա   լի։
Ի՞մ եղեալ հօտ՝ անլուր քաջ հոլու   ճի։
լերինս մոլորեալ՝ զերթ զվայրե   նի։
'ի գազան դիմ՛ացս՝ ունիմ խոց ճ   ալի։

այց արա՛ խղճոյս՝ հովուապետ բա   րի։
Սարսիմ ես Թէպէտ՝ յօդայնոց դիւ   աց։
և 'ի հանդերձեալ՝ քոյ դատաստան   աց։
այլ երբէք չհասիմ՝ 'ի գործոց մեղ   աց։
քարշեա՛ զիս յետս՝ զի քեւ զերծ   գտայց։

Նորին՝ Յաղագս հոգևոր կուրութեան մեղաց. և աղերս առ փրկիչն Յիսուս՝ օգնել՝ ներ հեղլով զշնորհս 'ի փրկութիւն։

Է:

ՅԱՒԻՏԵԱԿԻՑ Հօր՝ Աստուած իմ   Յս̃։
հատուիչ խնամիչ՝ ինձ ողորմե   լոյս։
հոգւով և մտօք՝ մարմնով պղծե   լոյս։
երկրպագումք աչօք՝ վայելչայե   լոյս։
Ո՛վ Թէ զիա՛րդ քաջ՝ կարևոր ցու   ցեր։
'ի խորհրդական՝ միտս վերա   ծեր։
հաւատով գործով՝ անձին ծանու   ցեր։
որով ստանալ՝ զերկինս ասա   ցեր։
Ա՛յ եղուկ հիքոյս՝ ինձ փշտադնե   լոյս։
Թէպէտ հաւատով՝ ունիմ յաչս իմ   լոյս։
աղտեղի գործով՝ իմ կուրացե   լոյս։
այց արա փրկիչ՝ կեցուցիչ իմ   յոյս։
Համայն արարածք՝ յաւէժ լան ող   բան։
տեսանել զիս աղքատ՝ մերկ կոյր անպէ   տան։
կապեալ մինն աչացս՝ պրկմամբ փակե   ղան։
միակ ակամբ կամ՝ մնամ լալա   կան։
Աղաչեմ զքեզ՝ փրկիչ իմ   Յս̃։
զմեղօք պատեալ՝ բաց զլեզ լու   սոյս։
անձամբս ոչ կարեմ՝ օգնել ինձ գե   րոյս։
զի բաց 'ի քէն զայլ՝ ոչ զոք ունիմ   յոյս։

5262

Նայեա՛ց հաշտ ակամբ՝ 'ի գործս ձե ռաց.
մի՛ Թողուր զիս կալ՝ ըստ խմոյս կա մաց.
լոյծ զկապ հոգւոյս՝ կուրութեանց ա չաց.
'ի փառս մեծութեանց՝ և քոց շնոր հաց։
Նսեմ խաւարաւ՝ մԹագնացե լոյս.
բա՛ց Յիսուս բա՛ց զաչս՝ մեղսալից հոգ ւոյս.
մի՛ Թողուր զԹել՝ անկանել հե քոյս.
'ի վիհ կորստեան՝ 'ի խաւարն ան լոյս.
Ո՞ արդեօք աչացս՝ երկոցունց բա նիլ.
զխտել տեսանել՝ և զբև փա րիլ.
զերեսս 'ի գետին՝ եդեալ պաղա տիլ.
Թողութեան մեղացս՝ արժանաւո րիլ։
Արդ իմ եռանդեամբ՝ և հառաչա նօք.
հայցեմ լնանել՝ և աչքս արտաս ւօք.
տէր իմ տուր զղջումն՝ ապաշխարա նօք.
սրբեա՛ 'ի մեղաց՝ զհոգիս պարգև օք։
Որդ Թէպէտ գերիս՝ 'ի չարիս սահ իմ.
բիւրապատիկ մեղօք՝ 'ի քէն տրոհ իմ.
բայց ներհեղական՝ շնորհացդ ակնուն իմ.
Թարց որոյ փրկիլ՝ ինձ հնար չու նիմ։
Րոպ ինչ ամանակ՝ Թէ կեանս տա ցես.
ողբ կոծ հառաչանօք՝ ինձ պարգևե ցես.
'ի գրոյ մեղաց՝ առ քեզ վերած ցես.
ըստ մաքսաւորին՝ արդարացու ցես։
Հող եմ և մոխիր՝ հանրից ողբա լիս.
և տունկ անպտուղ՝ 'ի հուր ծախե լիս.
քաղցրդ իմ Յիսուս՝ կարես և կա միս.
սրբել և մաքրել՝ ախտից զհո գիս։
'Ի քէն արտասուօք՝ հայցեմ վշտա լիս.
տուր տէր զօրութիւն՝ կալ ընդ դէմ ըղ ձիս.
վայելուչ տաճար՝ որում կազմել զիս.
զի արքայդ փառաց՝ եկեալ բնակես ցիս։

Ցորեն սողոսանք միջնորդմանց՝ առ Տէր և յօժարութիւնն յոգւոյ.

Ը

Յուժգնուք շարժեալ՝ զհաճոյսդ երա կեր.
բազմազան չարեաց՝ ինձ առիթ ե ղեր.
'ի կամաց փրկչիս՝ զիս հեռացու ցեր.
զանձն իմ համօրէնից՝ նշաւակ ե դեր.
Ո՞ր վասն եղկելոյս՝ դաւաճանե ցեր.
անլուրջ կացութիւնս՝ զանձն իմ մղե ցեր.
յահէն Սատանայ՝ խղճալւս հա ներ.
և չար բանսարկուէն՝ ծանակ արար եր.
Զիմ այդպէս խնդրես՝ զախորժակ քոյ ին.
որոնես խնդրես՝ զհին թշնամ ին.
ենթարկես զքեզ՝ յորդորմանց նոր ին.
թաւալես 'ի մեղս՝ զանձն իմ ցաւագ ին.
Սրդ ե՞ր ոչ փութաս՝ 'ի սէր արարչ ին.
ատոռնահակ լեալ՝ հետևիս չար ին.
զի՞նչ շահ ընծայէ՝ կալ քո ընդ նըմ ին.
եթէ ոչ տանջանքն՝ այն անդնդայ ին.
Նման կեր ցաւոյ՝ ընդէս միաց եալ.
հեռանալդ յինէն՝ անհնար եղ եալ.
յարակ նուազել՝ զբարիս փութաց եալ.
յաւելուլ չարիս՝ խղճոյս ախորժ եալ.
Ներ անձուկ սրտիս՝ ընկողմնեալ հանգ չիս.
կարի նենգութեամբ՝ ընդ հիքայս մա րիս.
կողոպտել ջանաս՝ զիմ գանձեալ բա րիս.
յօժարիս կոտել՝ ինձ բիւր չա րիս.
Ւ արդեօք հնար՝ թէ 'ի քէն զեր ծայց.
և որոգայթից՝ ազատեալ գ[illegible] ասցէ.
թէ ծածկաց երկրէ՝ 'ի ծածկս փախ[illegible] եայց.

ՄԱՅՐ ԱԹՈՌ ԳՐԱԴԱՐԱՆ Ս. ԷՋՄԻԱԾԻՆ

ակայն կապամօքդ՝ անլոյծ պրկե ցայց։
Սատակապէս զանձն իմ՝ մինչև ցե՞րբ վտ րես.
՚ի լարեալ թակարթդ՝ խաբեալ արկա նես.
գերազանց բարւոյն՝ մեկնեալ որոշ ես.
՚ի դժնմաց կէն՝ տարագիր առ նես։

ո՞հ չար եղձ. ա՞հ չար ախորժակ
վա՞հ չար յօժարութիւն։

Ողբէն՝ յաղագս գիւտի հայկական տառից՝ և գովեստ նմին,
և յորդոր առ համբակս՝ առ ՚ի ուսանել զայն։

Թ.

ՅԱՐԳԵԼԻ ի՜նչ՝ արուեստ գրչու թեան.
նիւթ է և գործի՝ դուռն իմաստու թեան.
մտախոհութիւն՝ մարդկային ե բան.
երբ հայեալ՝ ՚ի կարգի ե ղան։
Ո՜վ թէ քանի էր՝ տենչ ՚ի գիւտ տառ ին.
Մեսրոպայ մեծի՝ սուրբ վարդապետ ին.
զոր մինչ իմաստնովք՝ չեղև հնար ին.
դիմեաց աղօթիւք՝ ՚ի յոյսն վեր ին։
Հայկական լեզուի՝ տառից կերպա րան.
լուսեղէն ձեռամբ՝ յաստուածուստ տու ան.
՚ի վիմին դրոշմեալ՝ տպաւորե ցան.
և ՚ի մաքուր միտս՝ սուրբ թարգմանչին այն.
Ազնիւ արուեստ է՝ ՚ի մէջ արհես տից.
մինչ զի առ ձայնի՝ արքայ արքայ ից.
զի է սխրալի՝ յաչս համայն ից.
նմին հմուտն է՝ արժան գովեստ ից։
Նա է յաշխարհի՝ դշխոյ և տիկ ին.
արհեստք համայնք են՝ աղախնեայք նմին.
զի բանք մեր ինքնին՝ ոչ թէ ըմբռն ին.

ոչ խորհուրդք մտաց՝ յայտնեալ քաղող ճնս·
Նա զի տաղաչափնայ՝ յերես քարտի սէնս·
մարմնանալ առնէ՝ զբան մեր անմար մէնս·
նուագս ընդ երգարս՝ 'ի հեռուստ լս սէնս·
ծաւալեն զբանս՝ ընդ ծագս աշխար հէնս:
Իսկ համբակ հայս՝ ձեպեալ 'ի գը բել·
զայն չքնաղ արուեստ՝ ջանամ ուսա նել·
որով և զիմաստ՝ 'ի միտս գան ձել·
յորոց զբարիս՝ ունիս վայել ել:
Սիրունակ մանուկ՝ լեր դու գրա գիր·
զի նա է բարեծոք՝ և պատուական ձիր·
թէ ոմանք լքեն՝ բայց դու մի կա սիր·
առ 'ի հմտանալ՝ սիրով փութա ցիր·
Պերճանաս մանկիկ՝ 'ի մէջ աշխար հի·
եթէ դրադիրծ՝ ելցես պիտա նի·
զի այս առած է՝ չ'գրեր փաղեմ նի·
այր 'ի նամակս՝ յիւրում ձանա չի:
Եթէ լինիցիս՝ եկեղեցա կան·
կարևոր է քեզ՝ և կարի պա կան·
նա թէ աշխարհիկ՝ է լինել ար ժան·
զանէ տումարիդ՝ քարտուղար միայն:
Տինա՛ մի հեղգար՝ լեր քաջ և ա րի·
սիրով հետևեա՝ այսմ արուեստ տի·
զի մի զղջասցիս՝ երբ հարկաւո րի·
և մի տայցես վայ՝ քոյդ ոգետ կե նի:

Նորէն՝ բան խրատու՝ առ ծնողահասատ դպրատան մանկունս ընտրս ՚ի քաղաքս Սեբաստիա։

Ժ.

ՅԱՐԱԿԱՅ միշտ՝ թէ իմաստից՝ ցանկաս ցես։
Ով դու համբակ՝ ՚ի ձեռն քոյ՝ առ բեր ցես։
Հնազանդող՝ վարժապետիդ՝ դու լցես։
Առեալ դասդ՝ յիշողութեանդ՝ դանձես ցես։
Նա թէ կարէ՝ յոյժ ըմթամիտ՝ ես լցես։
Նպաստ զաղօթս՝ ջան պձկատումն՝ քեզ կալ ցես։
Էին խնամոցն՝ զքեզ ընքրդ՝ յանձնես ցես։
Սիրով զանից՝ և պատակաց՝ ժուժես ցես։
Սարս մաքուրս՝ պարկեշտուք՝ միշտ ցու ցես։
Տքնիւ այնու՝ ՚ի մէջ բազմաց՝ դու եւ ցես։
Բարունեաց՝ գիտնոց զքեզ՝ յարես ցես։
Դույզն միջոցս՝ նոցին խրատուց՝ լուև ցես։
Տրեալ զժամն՝ կենացս ախտից՝ մինչ դեռ չես։
Պնդեսց յիմաստս՝ պատճառ բարեաց՝ զայն գտցես։
Եթէ զայս բանս՝ արհամարհեալ՝ խոտես ցես։
Տէր և դիշեր՝ յետոյ ողբովք կոծես ցես։

Անգրնատարք՝ տողեց բանես։
Հեւսեն զանուն՝ յօրինողես։

Նորէն.

Մաղթերգ տալ՝ սուրբ Աստուածածն ին.
ուր Յիսուս ննջէր՝ 'ի գիրկս կուս ին.

ԺՐ.

Առ Յիսուս.

Որ յանցանօք՝ իմս եղկե   լոյս.
Ննջես 'ի գիրկս՝ կուսին մօր   քոյ.
սուրբ տէր զարթի՛ր՝ 'ի խոր քը   նոյ.
և լո՛ւր մեղայ՝ գոչման   իմոյ.
Զարթի՛ր զարթի՛ր՝ տէր իմ   Յիսուս.
զարթի՛ր զթմբրեալս՝ մեղաց   քնոյս.
ջնջեա՛ քաւեա՛՝ զյանցանս   հեզոյս.
զի բաց 'ի քէն՝ ո՛չ գոյ ինձ   յոյս.

Առ կոյսն.

ԿԱՇԿԱՆԴԵԱՑ զիս՝ չար թշնա   մին.
ջանայ ձգել՝ 'ի գուբ տղ   մին.
սրբուհի կոյս՝ ձայն տուր փրկ   չին.
տացէ ինձ ձեռն՝ ըստ պետքոս   ին.
Զարթի՛ զարթի՛՝ կոյս սիրած   ին.
զարթի՛ զՅիսուս՝ Աստուած որդ   ին.
զի սաստեսցէ՝ ալեաց չար   ին.
զերծուսցէ զիս՝ հողմեաց նոր   ին.